

великъ стремежъ въ своята душа. Човѣкъ не трѣбва да се спира въ пѫтя си отъ това, че се прѣпѣналь въ нѣкое малко камъче, че му се охлузилъ крака, или че му излѣзла нѣкаква малка пришка, или че сърцето го заболѣло, или че коремътъ го заболѣлъ и т. н. Това не сѫ важни работи, тѣ сѫ посторонни нѣща. Туй, че те боли корема, това е едно забавление за невидимия свѣтъ. Туй че те боли сърцето, това е едно забавление за невидимия свѣтъ. Туй, че те боли главата, това е едно забавление за невидимия свѣтъ. Защо те боли главата? — Отъ много знание. Човѣкъ като мисли, че зне много, главата го заболѣва. Питамъ: на кой човѣкъ се охлузва гърба? На този, който много носи, или на този, който малко носи? — Разбира се, че на този, който носи много. Азъ не съмъ срешиналъ досега човѣкъ, който, като ходи безъ раница, да му е охлузенъ гърба? Обаче онзи който носи 3—4 раници на гърба си, винаги е съ охлузенъ гърбъ. Значи, такъвъ човѣкъ винаги е натоваренъ. Кои хора страдатъ повече: тия, които носятъ голѣмъ товаръ, или тия, които носятъ малъкъ товаръ? — Тия, които носятъ голѣмъ товаръ страдатъ повече. „Голѣма глава, голѣма бѣла“ — казватъ българите.

Нѣкои отъ учениците иматъ силно желание да се повдигнатъ скоро, бѣрзо да разрѣшатъ въпросите.